

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, orzeczenie o wszczęciu wobec przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub lit. c tego rozporządzenia, oraz powoła zarządcę albo”;

2) użyte w art. 9a, art. 9b oraz w art. 24 ust. 1 wyrazy „Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych” zastępuje się wyrazem „Fundusz”;

3) w art. 15 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W okresie jednego miesiąca od daty niewypłacalności pracodawcy pracodawca, syndyk, likwidator lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy sporządza i składa kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych

Świadczeń Pracowniczych zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń, zwany dalej „zbiorczym wykazem”, określając osoby uprawnione, o których mowa w art. 10, oraz tytuły i wysokość roszczeń wnioskowanych do zaspokojenia ze środków Funduszu. Zbiorczy wykaz obejmuje roszczenia z okresów poprzedzających datę niewypłacalności pracodawcy.

2. Jeżeli zaspokojeniu podlegają roszczenia z okresów następujących po dacie niewypłacalności pracodawcy, podmiot określony w ust. 1 sporządza i składa kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych niezwłocznie po ustaniu stosunku pracy osób uprawnionych wykazy uzupełniające; wykazy obejmują wskazanie tych osób oraz tytuły i wysokość roszczeń.”;

4) w art. 17 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydania, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000, przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego przedsiębiorcy zagranicznego z tych państw, orzeczenia o wszczęciu wobec przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub lit. c tego rozporządzenia, oraz powołaniu zarządcy;”;

5) art. 22a otrzymuje brzmienie:

„Art. 22a. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w art. 12a ust. 1 i art. 14a ust. 1, oraz tryb ich składania, a także tryb przekazywania środków finansowych Funduszu, mając na uwadze czytelność i kompletność tych wzorów oraz

uwzględniając dane osób uprawnionych niezbędne do przekazywania środków i wypłat ze środków finansowych Funduszu.”;

6) w art. 23:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Fundusz może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności lub odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej albo przedsiębiorców, którzy trwale zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej z uwagi na pozostawanie w stanie likwidacji lub upadłości, jeżeli podjęcie takich decyzji przez Fundusz:”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Fundusz może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do przedsiębiorców, w taki sposób aby nie stanowiło to pomocy publicznej w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Fundusz może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności lub odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności, gdy dochodzi zwrotu należności

lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do przedsiębiorców, którzy:

- 1) nie znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu pkt 9 – 11 komunikatu Komisji – Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2, z późn. zm.), zgodnie z zasadami udzielania pomocy *de minimis* określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), lub
- 2) znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu pkt 9 – 11 komunikatu Komisji – Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej na restrukturyzację.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Fundusz może umorzyć należność w całości lub w części, gdy postępowanie egzekucyjne w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej albo przedsiębiorców, którzy trwale zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej, zostało umorzone w całości z urzędu.”;

7) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Fundusz może zawrzeć z dłużnikiem, który zawarł układ z wierzycielami w postępowaniu upadłościowym, porozumienie w przedmiocie określenia warunków zwrotu należności

przysługującej Funduszowi, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności, jeżeli prowadzi to do zwrotu należności w całości.

2. Jeżeli warunki zwrotu, o których mowa w ust. 1, stanowią pomoc publiczną, porozumienie może zostać zawarte wyłącznie zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej na restrukturyzację w rozumieniu komunikatu Komisji – Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.
3. Dysponent Funduszu może upoważnić Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wykonywania czynności, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.²⁾) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Zakres oraz tryb zaspokajania roszczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych”;

- 2) użyte w art. 12a ust. 1, 2, 4 i 5, art. 14a ust. 1, art. 15 ust. 1, 2 i 4, art. 16 ust. 2 i 3, art. 17 ust. 2, ust. 3 pkt 1 i ust. 4 oraz w art. 20 ust. 1 w różnym przypadku wyrazy „kierownik Biura Terenowego Funduszu

Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „marszałek województwa”;

3) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zbiorczy wykaz i wykazy uzupełniające składa się marszałkowi województwa właściwemu ze względu na siedzibę pracodawcy.”;

4) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. W razie wypłaty świadczeń w przypadkach określonych w art. 17 ust. 4 o zakresie ochrony roszczeń oraz o kwocie wypłaconych świadczeń:

- 1) marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy powiadamia dysponenta Funduszu;
- 2) dysponent Funduszu powiadamia odpowiednią instytucję gwarancyjną.

2. W razie wypłaty świadczeń w przypadku ogłoszenia przez sąd upadłościowy upadłości pracodawcy lub wydania przez sąd upadłościowy orzeczenia o oddaleniu z przyczyn, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 i 5, wniosku o ogłoszenie upadłości pracodawcy, prowadzącego działalność również na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dysponent Funduszu udziela informacji instytucjom

gwarancyjnym państw, w których upadły pracodawca prowadzi działalność.

3. Dysponent Funduszu porozumiewa się i współpracuje z właściwymi instytucjami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym również w innych sprawach dotyczących zaspokajania roszczeń w razie niewypłacalności pracodawcy.”;

5) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Zakres oraz tryb zwrotu środków do Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych”;

6) art. 23 i 23a otrzymują brzmienie:

„Art. 23. 1. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę świadczeń, a także wypłata świadczeń ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu, roszczenia wobec pracodawcy, likwidatora lub innej osoby zarządzającej majątkiem pracodawcy lub roszczenia do masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń.

2. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

3. Dysponent Funduszu może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności lub odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej albo przedsiębiorców, którzy trwale zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej z uwagi na pozostawanie w stanie likwidacji lub upadłości, jeżeli podjęcie takiej decyzji przez dysponenta Funduszu:

- 1) prowadzi do odzyskania zwrotu wyższej kwoty, niż gdyby takiej decyzji nie podjęto, lub
- 2) dochodzenie zwrotu jest związane z poniesieniem kosztów znacznie przewyższających wysokość dochodzonej kwoty, lub
- 3) w przypadku osób fizycznych – gdy osoba ta wykaże, że ze względu na stan majątkowy i sytuację rodzinną, w tym uzyskiwanie dochodu uniemożliwiającego spłacenie należności do Funduszu, nie jest w stanie spłacić należności jednorazowo lub w całości, ponieważ spowodowałoby to zbyt dotkliwe skutki dla niej i jej rodziny,

w szczególności pozbawiłoby tę osobę i jej rodzinę możliwości zaspokojenia niezbędnych potrzeb życiowych.

4. Dysponent Funduszu może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do przedsiębiorców, w taki sposób aby nie stanowiło to pomocy publicznej w rozumieniu przepisów o pomocy publicznej.
5. Dysponent Funduszu może określić warunki zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności lub odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności, lub umorzyć w całości lub w części należności, gdy dochodzi zwrotu należności lub prowadzi postępowanie egzekucyjne w stosunku do przedsiębiorców, którzy:
 - 1) nie znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu pkt 9 – 11 komunikatu Komisji – Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2, z późn. zm.), zgodnie z zasadami udzielania pomocy

de minimis określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), lub

2) znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu pkt 9 – 11 komunikatu Komisji – Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej na restrukturyzację.

6. Dysponent Funduszu może umorzyć należność w całości lub w części w przypadkach całkowitej jej nieściągalności, gdy:

1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji należności, lub

2) osoba fizyczna zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku, lub pozostawiła ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów i jednocześnie nie ma spadkobierców innych niż Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego, lub

3) osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca

osobowości prawnej, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, została wykreślona z właściwego rejestru, przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie, lub

- 4) sąd upadłościowy wydał postanowienie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 lub art. 8 ust. 1 pkt 1 lit. a.
7. Całkowita nieściągalność zachodzi również w przypadku, gdy osoba prawna lub jednostka organizacyjna, o których mowa w ust. 6 pkt 3, pomimo niewykreślenia z właściwego rejestru faktycznie nie istnieje.
8. Dysponent Funduszu może umorzyć należność w całości lub w części, gdy postępowanie egzekucyjne w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej albo przedsiębiorców, którzy trwale zaprzestali prowadzenia działalności gospodarczej, zostało umorzone w całości z urzędu.
9. W razie wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 3 – 8, marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy wnioskuje do dysponenta Funduszu o określenie warunków zwrotu należności, w szczególności rozłożenie na raty, odroczenie terminu spłaty należności

lub odstąpienie w całości lub w części od dochodzenia zwrotu należności lub umorzenie w całości lub w części należności.

10. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do wypłaty świadczeń w przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1.
11. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 9, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowości i szybkości postępowania.

Art. 23a. 1. Dysponent Funduszu może zawrzeć z dłużnikiem, który zawarł układ z wierzycielami w postępowaniu upadłościowym, porozumienie w przedmiocie określenia warunków zwrotu należności, w szczególności rozłożyć na raty, odroczyć termin spłaty należności, jeżeli prowadzi to do zwrotu należności w całości.

2. Jeżeli warunki zwrotu, o których mowa w ust. 1, stanowią pomoc publiczną, porozumienie może zostać zawarte wyłącznie zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej na restrukturyzację w rozumieniu komunikatu Komisji – Wytoczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw.

3. W razie wystąpienia przesłanek, o których mowa w ust. 1, marszałek województwa właściwy ze względu na siedzibę pracodawcy wnioskuje do dysponenta Funduszu o określenie warunków zwrotu należności.”;
- 7) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.”;
 - 8) w art. 25:
 - a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zwroty sum wypłaconych z tytułu świadczeń pracowniczych oraz równowartość w nieruchomościach i związanych z nimi prawach przejętych przez dysponenta Funduszu za niespłacone w terminie wierzytelności z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń;”;
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wymienione w ust. 1 i 2 dochody i przychody są przekazywane na rachunek bankowy Funduszu.”;
 - 9) art. 26a otrzymuje brzmienie:

„Art. 26a. Dysponent Funduszu może podejmować działania związane z realizacją ustawowych zadań z wykorzystaniem środków zagranicznych.”;
 - 10) w art. 27:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie świadczeń, o których mowa

w art. 14, z tytułu roszczeń, o których mowa w art. 12, oraz na pokrycie kosztów dochodzenia zwrotu i egzekucji należności Funduszu, a także kosztów, o których mowa w art. 31 ust. 3.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Dysponent Funduszu przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy samorządu województwa środki Funduszu na realizację zadań związanych z zaspokojeniem roszczeń, a także dochodzeniem ich zwrotu w zakresie i na zasadach określonych w ustawie, środki na sfinansowanie kosztów zatrudnienia osób, o których mowa w art. 31 ust. 3, oraz na sfinansowanie kosztów obsługi związanych z realizacją zadań.

4. Środki Funduszu przekazywane na rachunek bankowy mogą być wykorzystywane wyłącznie na zadania określone w ust. 3.”;

11) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji dotyczących gospodarki środkami Funduszu, przekazywanych przez marszałków województw dysponentowi Funduszu, oraz terminy ich przekazywania, mając na uwadze konieczność zapewnienia prawidłowej gospodarki środkami Funduszu.”;

12) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Poboru składek na Fundusz dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenia społeczne, a kwoty pobrane tytułem składek przekazuje na rachunek bankowy Funduszu w terminie do 15. dnia następnego miesiąca.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Koszty poboru składek na Fundusz obciążają rachunek bankowy Funduszu i są zwracane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5 % wpływów składek na Fundusz.”;

13) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:

„Zadania władzy publicznej”;

14) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Określone w ustawie zadania z zakresu ochrony roszczeń pracowniczych realizują minister właściwy do spraw pracy oraz marszałkowie województw przy pomocy wojewódzkich urzędów pracy.

2. Marszałkowie województw sporządzają corocznie, w terminach określonych przez dysponenta Funduszu, wkłady do planów finansowych.

3. Środki na wynagrodzenia pracowników wykonujących zadania w zakresie ochrony roszczeń oraz na pozostałe koszty obsługi marszałkowie województw otrzymują na podstawie limitów określonych przez

dysponenta Funduszu w planie finansowym Funduszu.”;

15) uchyla się art. 32 – 38;

16) w art. 39 w ust. 2 uchyla się pkt 3 i 4;

17) po art. 39 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Kontrola

Art. 39a. 1. Dysponent Funduszu może przeprowadzać u marszałka województwa kontrole w zakresie:

- 1) wydatkowania środków Funduszu zgodnie z przeznaczeniem;
- 2) przestrzegania zasad i trybu wydatkowania środków Funduszu;
- 3) właściwego dokumentowania oraz rozliczania otrzymanych i wydatkowanych środków Funduszu;
- 4) prawidłowości dochodzenia roszczeń na rzecz Funduszu;
- 5) prawidłowości wykonania planu finansowego.

2. Kontrolowany jest obowiązany udostępnić wszelkie dokumenty i udzielać wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli.

Art. 39b. 1. Czynności, o których mowa w art. 39a, w imieniu i z upoważnienia dysponenta Funduszu, przeprowadza pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy, zwany dalej „kontrolerem”.

2. Kontroler, przeprowadzając czynności, o których mowa w art. 39a, jest obowiązany do okazania legitymacji służbowej oraz imiennego upoważnienia wskazującego marszałka województwa, którego czynności te dotyczą.

Art. 39c. 1. Dysponent Funduszu w wyniku przeprowadzonych przez kontrolera czynności, o których mowa w art. 39a, może przekazać marszałkowi województwa zalecenia.

2. Marszałek województwa, u którego przeprowadzono czynności kontrolne, może, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zaleceń, zgłosić do nich zastrzeżenia.
3. Dysponent Funduszu ustosunkowuje się do zastrzeżeń w terminie 14 dni od dnia ich doręczenia.
4. W przypadku nieuwzględnienia przez dysponenta Funduszu zastrzeżeń marszałek województwa, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji o nieuwzględnieniu zastrzeżeń, jest obowiązany do powiadomienia dysponenta Funduszu o realizacji zaleceń.
5. W przypadku uwzględnienia przez dysponenta Funduszu zastrzeżeń marszałek województwa, w terminie 30 dni, jest obowiązany do powiadomienia dysponenta Funduszu o realizacji zaleceń, o których mowa w ust. 1, z uwzględnieniem zmian wynikających z zastrzeżeń.

Art. 39d. 1. Dysponent Funduszu może nałożyć na marszałka województwa odpowiedzialnego za nierealizowanie zaleceń, o których mowa w art. 39c, lub nieudostępnienie dokumentów lub nieudzielanie wyjaśnień, o których mowa w art. 39a ust. 2, karę pieniężną w wysokości do trzykrotnego miesięcznego jego wynagrodzenia, wyliczonego na podstawie wynagrodzenia za ostatnie 3 miesiące poprzedzające miesiąc, w którym nałożono karę, niezależnie od innych środków przewidzianych przepisami prawa.

2. Karę pieniężną wymierza dysponent Funduszu w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę rozmiar, stopień i społeczną szkodliwość stwierdzonych uchybień.
3. Od kary pieniężnej nieuiszczonej w terminie pobiera się odsetki ustawowe.
4. Egzekucja kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”.

Art. 3. 1. W okresie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia 31 grudnia 2011 r. Dyrektor Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych może oddelegować pracownika Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wykonywania pracy w tej samej miejscowości w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw pracy albo urzędzie obsługującym marszałka województwa, jeżeli jest to uzasadnione potrzebami

tego urzędu dotyczącymi wykonywania zadań ustawowych związanych z wydatkowaniem środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, a praca wykonywana w okresie oddelegowania odpowiada kwalifikacjom zawodowym pracownika.

2. Z wnioskiem o oddelegowanie pracownika występuje do Dyrektora Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych odpowiednio dyrektor generalny urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy albo marszałek województwa.

3. Oddelegowanie odbywa się za pisemną zgodą pracownika na podstawie pisemnego porozumienia zawartego między Dyrektorem Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych a odpowiednio dyrektorem generalnym urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw pracy albo marszałkiem województwa, na okres określony w tym porozumieniu, nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2011 r. Wyrażając zgodę, pracownik może się zgodzić również na wykonywanie pracy w urzędzie mającym siedzibę w innej miejscowości niż miejscowość, w której wykonywał pracę przed oddelegowaniem.

4. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 3, określa się w szczególności:

- 1) datę zawarcia porozumienia;
- 2) strony porozumienia;
- 3) imię i nazwisko pracownika, który ma być oddelegowany, jego dotychczasowe miejsce zatrudnienia i zajmowane stanowisko;
- 4) daty początku i końca okresu oddelegowania;
- 5) stanowisko pracownika w urzędzie, do którego ma być oddelegowany, oraz departament, biuro lub wydział w tym urzędzie;
- 6) zakres obowiązków pracownika w urzędzie, do którego ma być oddelegowany;
- 7) podmiot, który będzie udzielał pracownikowi urlopów i zwolnień od pracy.

5. W okresie oddelegowania określonym zgodnie z ust. 3 pracownik zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia.

6. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 5, wypłaca odpowiednio Krajowe Biuro Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych albo Biuro Terenowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w którym pracownik był zatrudniony przed dniem oddelegowania.

Art. 4. Do postępowań dotyczących zwrotu świadczeń wypłaconych ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 5. Środki Funduszu Pracy przekazane do Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na podstawie art. 31 ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035 oraz z 2010 r. Nr 219, poz. 1445), które do dnia 31 grudnia 2011 r. nie zostaną wykorzystane, a także nie będą objęte zobowiązaniami z tytułu zawartych umów, podlegają zwrotowi na rachunek dysponenta Funduszu Pracy, nie później jednak niż do dnia 30 kwietnia 2012 r.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 125, poz. 1035 i Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 18, poz. 100 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 108, poz. 685, Nr 152, poz. 1020, Nr 161, poz. 1078, Nr 226, poz. 1475 i Nr 238, poz. 1578.